

undergivne et Overtilsyn af Justitsministeriet samt Tilsyn af Rigsadvokaten og Statsadvokaterne, jfr. Retsplejelovens §§ 714 og 802. Ogsaa i disciplinære Forhold synes det af Hensyn til Samarbejdet mellem Politimestrene og det dem underlagte Personale heldigst, at hver Politikreds' Personale kun har den stedlige Politimester til Chef, saaledes at Sagerne behandles og afgøres af denne, forsaavidt de ikke efter de gældende Regler skal forelægges Justitsministeriet. Men hvis Rigtigheden af det saaledes anførte erkendes, bliver det næste Spørgsmaal, om det er nødvendigt at opretholde en særlig Centralledelse for Politiet til Varetagelse af de rent administrative Forretninger vedrørende dette. Efter vor Mening maa dette Spørgsmaal besvares benægtende, idet en Del af disse Forretninger, som nu er centraliserede hos Chefen for Statspolitiet, maa kunne overlades til de enkelte Politimestre, og de Forretninger, som nødvendigvis maa centraliseres, vil kunne henlægges til Justitsministeriet. En saadan Ordning vil formentlig baade blive billigere og medføre en hurtigere Forretningsgang end en Ordning med en særlig administrativ Centralledelse for Politiet udenfor Justitsministeriet. En saadan Centralledelse vilde nemlig i mange Tilfælde komme til at virke som et administrativt Mellemed mellem Politimestrene og Justitsministeriet, idet en Mængde Sager, f. Eks. alle Sager om Ansættelse og Afskedigelse af Tjenestemænd og alle vigtigere Sager angaaende Politiets Budget, Lønsspørgsmaal o. s. v. — ligesom efter den nugældende Ordning — maatte forelægges Justitsministeriet. Nu er det vel fra anden Side indenfor Kommissionen foreslaaet, at Politiets Centralledelse skulde henlægges under en Generaldirektør, der skulde staa umiddelbart under Justitsministeren. Herefter vilde der ganske vist ikke blive noget administrativt Mellemed; men en saadan Ordning maa vi af andre Grunde bestemt fraaade. Den vil nemlig medføre, at Politivæsenet, som har meget nøje Forbindelse med mangfoldige andre under Justitsministeriet henhørende Sager; ganske unddrages den almindelige Centraladministrations Ledelse og Tilsyn ved at henlægges direkte under den politiske Minister, alene bistaet af Politietatens egen højeste Chef. Iøvrigt tillader vi os angaaende dette Spørgsmaal at henvise til den Kritik mod administrative Ordninger af denne Art, som har fundet Udtryk i Administrationskommissionens 3. Betænkning, Side 344—346.

Medens vi altsaa iøvrigt mener, at de Forretninger, der nu er henlagte til Statspolitiets Centralledelse, og som fra anden Side indenfor Kommissionen fremtidig foreslaas henlagte til en Generaldirektør med Bistand af det fornødne Personale, dels vil kunne overlades til de enkelte Politimestre, dels bør samles i Justitsministeriet, gælder dette ikke følgende Virksomheder: Ledelsen af Statens Politiskole, Fremmedtilsynet og Efterretningsvæsenet, hvorved særlig tænkes paa Udgivelsen af Danske Politiefterretninger, Centralbureauet for Forbryderes Identificering og Laboratoriet for Foretagelse af tekniske Undersøgelser i Politiojemed. Disse Virksomheders Ledelse foreslaar vi henlagt til en særlig Tjenestemand med Bistand af det fornødne Personale. Da den centrale Del af denne Tjenestemand's Arbejde vil komme til at ligge indenfor Fremmedtilsynet, foreslaas han benævnet Chef for Fremmedtilsynet, hvorhos han foreslaas lønnet som Politimester af 1. Grad, ligesom det er Tanken, at han skal sortere direkte under Justitsministeriet paa samme Maade som Politimestrene.

Endvidere mener vi, at de af Flertallet Sp. 6221 nederst og Sp. 6223 øverst nævnte Forretninger ogsaa fremtidig kan udføres af Amtmændene.

Fra de Medlemmers Side, som har foreslaaet Politivæsenet underlagt en Generaldirektør, vil det maaske blive indvendt mod vort Forslag, at der ikke kan undværes en politimæssig Centralledelse, som i Modsætning til Politimestrene, der er begrænsede til at virke indenfor de enkelte Politikredse og med det hver Kreds tildelte Personale, kan disponere med hele Politistyrken over hele Landet, hvilket dels kan være paakrævet under